

ישעיהו פרק ב

(א) הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: (ב) והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יקנוק בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: (ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יקנוק אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יקנוק מירושלם: (ד) ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: פ

(ה) בית יעקב לכו ונלכה באור יקנוק: (ו) כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו: (ז) ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרפבתיו: (ח) ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ושתחו לאשר עשו אצבעתיו: (ט) וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: (י) בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יקנוק ומהדר גאנו: (יא) עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יקנוק לבדו ביום ההוא: ט

(יב) כי יום ליקנוק צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל: (יג) ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: (יד) ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאיות: (טו) ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: (טז) ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות הממדה: (יז) ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יקנוק לבדו ביום ההוא: (יח) והאלילים כליל יחלף: (יט) ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יקנוק ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ: (כ) ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: (כא) לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יקנוק ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ: (כב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא: פ

פרק ג

(א) כי הנה האדון יקנוק צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: (ב) גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: (ג) שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: (ד) ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בהם:

מיכה פרק ד

(א) והיה באחרית הימים יהיה הר בית יקנוק נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: (ב) והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יקנוק ואל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יקנוק מירושלם: (ג) ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: (ד) וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יקנוק צבאות דבר: (ה) כי כל העמים ילכו איש בשם אלהי ויאנחנו נלך בשם יקנוק אלהינו לעולם ועד: פ

(ו) ביום ההוא נאם יקנוק אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: (ז) ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יקנוק עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: פ (ח) ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: (ט) עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה: (י) חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקרנה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יקנוק מכף איביך: (יא) ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחו בציון עינינו: (יב) והמה לא ידעו מחשבות יקנוק ולא הבינו עצתו כי קבצם פעמיר גרנה: (יג) קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליקנוק בצעם וחיילם לאדון כל הארץ: (יד) עתה תתגדדי בת גוד מצור שם עלינו בשבט נכו על הלחי את שפט ישראל: ט

פרק ה

(א) ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: (ב) לכו ותגם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובו על בני ישראל: (ג) ועמד ורעה בעז יקנוק בגאון שם יקנוק אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ: (ד) והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: (ה) ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו: ט

(ו) והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יקנוק כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם: (ז) והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: (ח) תרם ידך על צריד וכל איביך יכרתו: פ

(ט) והיה ביום ההוא נאם יקנוק והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתך: (י) והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך: (יא) והכרתי כשפים מינך ומעוננים לא יהיו לך: (יב) והכרתי פסילך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחנה עוד למעשה ידך: (יג) ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך: (יד) ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו: ט